

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Janem Peroutkou ve věci

žalobce: D., narozený X
státní příslušník Indické republiky
t. č. Pobytové středisko Bělá Jezová
Jezová 1501, Bělá pod Bezdězem

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2024, č. j. OAM-16/ZA-ZA11-HA10-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“) a vrácení věci žalovanému. Napadeným rozhodnutím

žalovaný žalobci neudělil žádnou z forem mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu).

II. Obsah žaloby a ostatních podání účastníků

2. Žalobce v *žalobě* považoval napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné. Žalovaný vycházel z nesprávně a nedostatečně zjištěného skutkového stavu a své rozhodnutí odůvodnil toliko obecnými úvahami. Žalobci hrozí smrti ze strany drogových dealerů. Žalobce v minulosti bojoval proti kriminální skupině (drogovým dealerům), která prodává studentům alkohol a drogy. Již v roce 2019 skupina žalobce vystopovala a fyzicky napadla přímo ve škole. Žalobce nemohl svou situaci řešit v Indii. Tamní policie je nečinná a zkorumpovaná. Členové skupiny byli v minulosti odsouzeni za vraždy a znásilnění. Skupina však nadále působí a uplatňuje vliv přes korupci a úplatky. Korupce mezi policisty a kriminálníky je v Indii častá a zdokumentovaná. Žalobce neměl možnost se před těmito lidmi v Indii schovat. Žalovaný činnost této skupiny neproověřil dostatečně.
3. Dále žalobce uvedl, že krevní msta je v Indii dlouhodobý problém, zejména v případech spojených s pozemkovými spory. Z tohoto důvodu má s kriminální skupinou konflikt i žalobcův strýc. Žalobce je vystaven přímému riziku krevní msty, jelikož kolektivní tresty v rodinných sporech jsou v Indii běžné.
4. Žalobce nesouhlasil s tím, jakým způsobem žalovaný posuzoval žalobcovu věrohodnost. Žalobce odkázal na judikaturu NSS vyjadřující se k tomu, jak by měla být hodnocena věrohodnost žadatelů o mezinárodní ochranu. Žalovaný nedal žalobci prostor, aby vysvětlil údajné rozpory a nelogičnosti svého příběhu. Žalovaný měl v případě potřeby pohovor s žalobcem opakovat. Není možné, aby žalovaný přistupoval k některým skupinám žadatelů o mezinárodní ochranu paušalizovaně. Žalobce odkázal na výroční zprávu Ministerstva zahraničí Spojených států amerických o Indii z roku 2020. Podle ní v Indii narůstají případy porušování lidských práv (mimosoudní vraždy, mučení, uvěznění z politických důvodů, omezení svobody tisku a projevu, dětská práce).
5. Žalovaný ve *vyjádření k žalobě* shrnul průběh správního řízení. Žalobní námitky podle žalovaného stručně opakují důvody žádosti o mezinárodní ochranu s akcentem na obavu ze skupiny kriminálních. Žalovaný měl za to, že žalobní námitky směřující proti posouzení žalobce jako nevěrohodného nejsou pro posuzovanou věc relevantní. Žalovaný v napadeném rozhodnutí žádná žalobcova tvrzení nezpochybňoval a napadené rozhodnutí nepostavil na žalobcově nevěrohodnosti. Žalobce sliboval, že určité aktivity kriminální skupiny do konce správního řízení doloží, ale tak neučinil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel z dostupných informací o zemi původu. Není zřejmé, jak se obecně formulovaná příkoří z žalobcem odkazované výroční zprávy Ministerstva zahraničí Spojených států amerických promítají do žalobcova individualizovaného azylového příběhu. Žalobce se prostřednictvím žádosti o mezinárodní ochranu pokouší legalizovat svůj pobyt v České republice, avšak způsobem, který v jeho případě nelze využít. Žalobce nesplňuje předpoklady pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.

III. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

6. Dne 6. 1. 2023 podal žalobce žádost o mezinárodní ochranu.
7. K žádosti o mezinárodní ochranu žalobce poskytnul dne 12. 1. 2023 následující údaje. Je hinduista. Nemá žádné politické přesvědčení a politikou se nezabývá. Je svobodný a

bezdětný. Naposledy byl v Indii v srpnu roku 2019. Dne 2. 8. 2019 odletěl z Nového Dillí přes Moskvu do Prahy, kam přicestoval dne 3. 8. 2019. Od té doby pobývá v České republice. Nemá žádná zdravotní omezení ani zvláštní potřeby. O mezinárodní ochranu žádá kvůli kriminální skupině, se kterou bojoval. Skupina má asi 20 až 25 členů. Ze začátku měli s žalobcem menší konflikt, ale ten brzy přerostl. V roce 2016 členové skupiny někoho poblíž žalobceva bydliště zavraždili. Tři členy skupiny zavraždili, osm je na svobodě. Jednou, dvakrát se skupina pokusila žalobce vyhledat. Žalobce si vyřídil vízum a odjel. Kriminální skupina žalobce našla bezdůvodně. Zaměřují se na studenty a žalobce byl student. Členové skupiny prodávají alkohol a drogy, sami je užívají. Žalobce se s kriminální skupinou střetl při motocyklové nehodě. Členové skupiny se s žalobcem začali přát. Znali žalobce už z dřívějška, protože žijí v malém městě. Dlouhou dobu pak žalobce pobýval doma nechodil do školy. Pak si vyřídil vízum. Incident neřešil s policií. Skupina polici uplácí. Své problémy žalobce nemohl vyřešit vnitřním přesídlením. Skupina by možná mohla žalobce najít i na jakémkoliv jiném místě v Indii. Žalobcův kamarád přijel do České republiky v roce 2017. Volal žalobci, že je tu hezky. Pomohl žalobci s vyřízením víza, protože žalobce tomu nerozuměl. Žalobce nejprve v České republice používal své indické telefonní číslo. Asi v květnu roku 2022 mu na něj členové skupiny volali. Poté žalobce kontaktovali přes WhatsApp a Instagram. Říkali, že pokud se žalobce vrátí, bude to mít hodně špatné a jeho život bude v nebezpečí. Žalobce sdělil jména tří členů kriminální skupiny.

8. S kriminální skupinou má konflikt i žalobcův strýc. Jde o spor o pozemek. Když skupina chce nějaký pozemek, tak si ho vezme. Strýci pozemek zatím nevzali, pořád s nimi bojuje. Žalobcův strýc nevystoupal z Indie, jelikož nemá příležitost odjet, jakou měl žalobce. Žalovaný se žalobce otázel, proč o incidentu na motorce a telefonátech z Indie nemluvil v řízení o své předchozí žádosti o mezinárodní ochranu. Podle žalobce byl tehdejší pohovor (pozn. soudu: míněno patrně prvotní poskytnutí informací, jelikož k pohovoru se žalobce nedostavil) velmi krátký. Žalobci bylo řečeno, že mu příště zajistí hindského tlumočníka, aby se mohl lépe vyjádřit. Předchozí jednání bylo v anglickém jazyce (pozn. soudu: žalovaný zajistil žalobci pouze anglického tlumočníka i v řízení předcházejícímu nyní řešené věci, žalobce ale proti takovému postupu ve správním řízení ani v žalobě nic nenamítal). Žalovaný se žalobce otázel, proč se během řízení o předchozí žádosti nedostavil k pohovoru. Žalobce o předvolání k pohovoru nevěděl, přestože si poštu kontroluje každý týden.
9. Při pohovoru konaném dne 25. 4. 2024 žalobce odůvodnil žádost o mezinárodní ochranu stejně jako při prvotním poskytnutí informací dne 12. 1. 2023. Žalobce měl konflikt s kriminální skupinou (dealery drog). Tato kriminální skupina je činná ve většině měst v Indii. Nejprve měl s kriminální skupinou konflikt sám žalobce, poté s ní začal mít problémy i žalobcův strýc. Strýcovy problémy začaly v době, kdy žalobce již Indii opustil. Strýc měl problémy kvůli tomu, že žalobci pomáhal. Kriminálníci strýci vyhrožovali. Chtěli mu vzít pozemky. Strýc své problémy nahlásil na policii. Ta kriminálníkům pouze řekla, že se tak nemají chovat, ale jinak to neřešila. Žalobce se s kriminálníky srazil na motorkách. Nikdo se nezranil, žalobce utrpěl pouze drobné oděrký. Bezprostředně po nehodě kriminálníci žalobce zbili. Kriminálníci pak žalobce hledali na fakultě. Tam ho nenašli, protože žalobce přerušil studium. Následně žalobce pobýval asi dva měsíce u svého strýce. Kriminální skupina žalobci vyhrožovala. Žalobce věc neřešil s indickou policií, protože policie je s kriminálníky v kontaktu. Svou věc neřešil ani s nadřízenými policejními orgány, protože nikomu nevěří. Kriminální skupina žalobce kontaktovala i v České republice. Naposledy počátkem října nebo listopadu roku 2023. Žalobce si musel dvakrát změnit

telefonní číslo. Jako důvod výhrůžek od kriminálních žalobce označil pouze motocyklovou nehodu. Došlo k ní sice před více lety, ale kriminálníci nezapomínají.

10. Na dotaz žalovaného žalobce upřesnil, že si zažádal o vízum ještě předtím, než začal mít problémy s kriminální skupinou. Žalobce chtěl do České republiky vycestovat, protože mu to doporučil kamarád. Kamarádovi se zde líbí. Než žalobci vyřídili vízum, čekal u svého strýce. Kdyby neměl žalobce zažádáno o vízum, obrátil by se v Indii na policii, protože by neměl jinou možnost. Nevěří ale, že by policie měla zájem věc řešit. V Indii má každý zbraň a není tam bezpečno. Policie začne konat teprve až kriminálníci někoho zavraždí, a to jen kvůli tomu, že na policii vyvíjí nátlak veřejnost. Žalobce sdělil, že může doložit výhrůžky, které mu kriminálníci posílali přes síť Instagram. Kriminálníci žalobci vyhrožovali také přes jeho minulý profil na síti WhatsApp. Ten si však smazal a komunikaci si neuložil (nevytisknul). Nevěděl, že bude žádat o azyl a mohlo by mu to nějak pomoci. Před odjezdem z vlasti žalobce pracoval na poloviční úvazek a k tomu studoval, aby získal lepší zaměstnání. Žalovaný se žalobce otázal, zda z Indie vycestoval, aby si zařídil lepší život. Podle žalobce ano. Chtěl si v České republice sehnat práci a měl doporučení od přátel. Pokud by žalobce nepřišel o povolení k pobytu, o mezinárodní ochranu by nežádal. Až žalobce vyřeší své problémy s kriminálníky, chtěl by žít v České republice. Kdyby se vrátil do Indie, musel by požádat o pomoc policii. Z České republiky může problémy s kriminálníky řešit, ale je to velmi problematické a náročné. Kdyby žalobce odcestoval zpět do Indie, i vyřízení opětovného víza by bylo problematické. Minule vyřízení trvalo šest měsíců, znovu by to trvalo déle.
11. Žalovaný si v předcházejícím řízení obstaral následující informace o zemi původu:
 - *Informace OAMP ze dne 1. 9. 2023: Indie – Bezpečnostní a politická situace v zemi. Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv.*
 - *Informace australské vlády ze dne 29. 9. 2023: Indie – Zpráva o zemi Ministerstva zahraničních věcí a obchodu. Překlad vybraných částí.*
12. V napadeném rozhodnutí žalovaný zrekapituloval žalobcova tvrzení uváděná v průběhu správního řízení. Žalovaný konstatoval, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že žalobce žádá o mezinárodní ochranu, aby si legalizoval pobyt na území České republiky. Jeho pobytové oprávnění totiž pozbylo platnosti dne 14. 8. 2021 a poté žalobce pobýval v České republice nelegálně. Návrat do země původu žalobce odmítá kvůli problémům, které tam měl s kriminální skupinou. Příčinou problémů byl střet na motocyklech. Žalobce nenaplnil důvody pro udělení žádání z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný zdůraznil, že žalobce fyzické napadení ani výhrůžky ze strany kriminální skupiny neřešil s policií. Žalobce uvedl, že policii v zemi původu nevěří a myslí si, že by v jeho věci nic nekonala, jelikož je úplatná. V situaci, kdy se žalobce na policii vůbec neobrátil, však nelze říci, že by mu policie žádnou pomoc neposkytla. Mezinárodní ochrana může být žadateli poskytnuta teprve v případě, kdy mu byla odepřena ochrana země jeho státní příslušnosti nebo tato ochrana nebyla ze strany příslušných státních orgánů poskytnuta v odpovídající míře. Žalobce uvedl, že jeho strýc se na policii obrátil a ta jeho problémy řešila. Žalovaný byl tohoto názoru, že žalobce nadsadil závažnost svých problémů v zemi původu. Žalovaný měl žalobcovo jednání za účelové, a to i s přihlédnutím k žalobcově pobytové historii (o mezinárodní ochranu žalobce požádal až poměrně dlouho poté, co odcestoval ze země původu a žalobci uplynula doba předchozího pobytového oprávnění). Žalobce avizoval, že

na podporu svých tvrzení doloží dokumenty, žádné však v průběhu správního řízení nepředložil.

IV. Posouzení žaloby

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. O žalobě soud rozhodl bez jednání, jelikož žalovaný sdělil, že s tímto postupem souhlasí, a žalobce na výzvu soudu nesdělil, že by s takovým postupem nesouhlasil, a proto se jeho souhlas předpokládá (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
14. Soud neshledal, že by po vydání napadeného rozhodnutí nastaly nové důležité skutečnosti, které by se vztahovaly k možnému pronásledování nebo hrozbě vážné újmy a jež by byl soud povinen zohlednit nad rámec uplatněných žalobních bodů (§ 32 odst. 9 věta první zákona o azylu). Proto žalobu posoudil v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích uplatněných žalobních bodů.
15. Soud se nejprve zabýval námitkou směřující k tomu, že žalovaný žádost o mezinárodní ochranu zamítl, jelikož posoudil žalobce nevěrohodného. V případě identifikované nevěrohodnosti by totiž žalovaný neměl v zásadě povinnost se podrobněji zabývat žalobcovými obavami v zemi původu. Doplnění dokazování dalšími, podrobnějšími zprávami o zemi původu, by na závěru o žalobcově nevěrohodnosti nemohlo nic změnit (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 2. 2023, č. j. 4 Azs 30/2023-24, a ze dne 23. 1. 2025, č. j. 2 Azs 220/2024-25).
16. Soud souhlasí se žalovaným, že v napadeném rozhodnutí žalobcův azylový příběh (tj. že žalobce zbila skupina kriminálních, vyhrožovala mu, se skupinou má konflikt i žalobcův strýc atd.) nijak nezpochybňoval. Napadené rozhodnutí nestojí na zjištěné nevěrohodnosti žalobce. Přestože těžiště žaloby spočívá právě v polemice o tom, jak má být věrohodnost žadatelů o mezinárodní ochranu posuzována, soud nepovažuje tuto žalobní námitku pro nyní řešenou věc za relevantní. Z tohoto důvodu se soud žalobcovou věrohodností sám (v první linii) nezabýval, tj. nepovažoval za nutné žalobcův azylový příběh nějak testovat prostřednictvím indikátorů věrohodnosti rozvedených v materiálech Agentury Evropské unie pro otázky azylu nebo principů uvedených v judikatuře NSS (srov. rozsudky ze dne 23. 9. 2024, č. j. 5 Azs 144/2024-31, ze dne 15. 6. 2022, č. j. 10 Azs 484/2021-74, či ze dne 30. 9. 2020, č. j. 2 Azs 165/2019-57), na které žalobce v žalobě odkazoval. Žalobní námitka spočívající v tom, že žalovaný nesprávně vyhodnotil žalobce jako nevěrohodného, není důvodná.
17. Žalovaný ve skutečnosti neudělil žalobci mezinárodní ochranu s odůvodněním, že žalobce měl k řešení svých problémů se soukromými osobami využít nejprve prostředky vnitrostátní ochrany. Žalobce sice tvrdil, že je indická police zkorumpovaná a nevěří, že by mu pomohla. Toto ale není otázka posouzení žalobcovy věrohodnosti, tj. jestli si žalobce účelově nevymýšlí. Žalobce může být o zkorumpovanosti a liknavosti indické police opravdu přesvědčen. Při posuzování (ne)fungování vnitrostátní ochrany je proto třeba zkoumat, jestli to, co o nich žadatel dostatečně konkrétně tvrdí (k tomu níže body 19 a 20 tohoto rozsudku), odpovídá skutečnosti a zakládá důvod pro udělení nějaké formy mezinárodní ochrany. Soud se tedy zabýval tím, zda žalobci může být v zemi původu poskytnuta vnitrostátní ochrana před soukromými osobami, které žalobce zbily a pak mu vyhrožovaly.

18. Podle § 2 odst. 6 zákona o azylu se původcem pronásledování nebo vážné újmy rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. *Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu* (k tomu též čl. 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany – tzv. „kvalifikační směrnice“).
19. V právní větě rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004-48, NSS formuloval, že *„skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona č. 325/1999, o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., tím spíše v situaci, kdy politický systém v zemi původu žalobce dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto skutečnosti v řízení o udělení azylu nebyly vyvráceny.“* V právní větě rozsudku ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005-54, NSS uvedl, že *„obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí, které mu hrozí v zemi původu, bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu.“* Z další judikatury NSS pak vyplývá, že *„aby bylo možné shledat absenci ochrany ze strany státu, musel by stěžovatel vyčerpat všechny reálně dostupné prostředky ochrany“* (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 12. 2005, č. j. 6 Azs 479/2004-41, ze dne 26. 6. 2014, č. j. 7 Azs 66/2014-20, nebo ze dne 24. 11. 2016, č. j. 7 Azs 219/2016-25).
20. Skutečnost, že je původcem pronásledování nebo vážné újmy čistě nestátní subjekt, ovšem neznamená, že se žadatel o mezinárodní ochranu musí vždy obrátit na poskytovatele ochrany zakotvené v § 2 odst. 6 zákona o azylu, resp. čl. 7 odst. 1 kvalifikační směrnice. Pokud je zjevné, že orgány v zemi původu nejsou schopny (např. proto, že vůbec neexistují) či ochotny (např. proto, že určitou skupinu ve společnosti systematicky odmítají chránit, ač ji samy neperzekuuji) poskytnout účinnou ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu způsobenou nestátními subjekty, nelze po žadateli požadovat, aby se na tyto orgány obracel. Břemeno *tvrzení* ohledně nedostupnosti (resp. nedostatečnosti) ochrany v zemi původu leží na straně žadatele (srov. rozsudky NSS ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008-62, ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Azs 67/2018-29, nebo ze dne 21. 4. 2021, č. j. 8 Azs 89/2020-68).
21. V nyní posuzované věci žalobce toto břemeno tvrzení neunesl.
22. Zaprvé, žalobce v průběhu správního řízení jednoznačně nevyklučoval, že by se mohl na indickou policii obrátit. Kdyby z Indie neodcestoval, resp. se do Indie vrátil, tak by se na policii obrátil. Žalobce chce ale zůstat v České republice. Řešit výhružky od kriminální skupiny s indickou policií z území České republiky je podle něho problematické. Žalobce také uvedl, že se na policii v Indii neobrátil, protože již před motocyklovou nehodou požádal o vízum. Pokud by své problémy nahlásil, z Indie by ho nepustili. Soud připomíná, že primární odpovědnost za ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu nese stát, jehož je žadatel občanem (stát původu). Teprve v případě, kdy stát původu ve svých (pozitivních) závazcích selhává, tj. stát není schopen či ochoten účinně ochránit občana před pronásledováním nebo hrozbou vážné újmy pocházející od nestátních aktérů, přichází v

úvahu mezinárodní ochrana. K mezinárodní ochraně nelze přistupovat tak, že cizinec nejprve požádá o mezinárodní ochranu (což představuje jím preferované řešení problémů v zemi původu), a „kdyby to nevyšlo“, požádá o pomoc vnitrostátní orgány v zemi původu. V případě, že se žádost o mezinárodní ochranu opírá o konflikt se soukromými osobami a žadatel své potíže neřeší či nechce řešit s orgány veřejné moci v zemi původu, je možné žadateli udělit mezinárodní ochranu jen tehdy, pokud žadatel unese své důkazní břemeno ohledně toho, že se na *domovské orgány obrátit buď vůbec nemůže, nebo by domovské orgány jeho potíže efektivně neřešily* (bod 20 tohoto rozsudku).

23. Zadruhé, žalobce v průběhu správního řízení vypověděl, že se jeho strýc obrátil kvůli potížím s kriminální skupinou na policii (příčinou strýcových problémů měl být spor o pozemek a skupina se na strýce též měla zaměřit, protože pomáhal žalobci). Policie pak s kriminální skupinou hovořila. Policie kriminálíkům řekla, „že se tak nemají chovat“. Žalobce dále neuvedl, zda a jaký měl tento policejní postup efekt – např. že kriminální skupina strýci přes policejní „domluvu“ stále vyhrožuje nebo že se strýc pokoušel obrátit na nadřízené policejní složky, aby mu poskytly účinnější ochranu před skupinou, avšak bezúspěšně. Pouze neurčitě tvrdil, že strýc se skupinou „stále bojuje“. Žalobce je přitom se svou rodinou, včetně strýce, podle svých tvrzení v pravidelném kontaktu, může tudíž přiblížit jeho situaci podrobněji. Z toho, jak žalobce popsal postup policie poté, co se na ni obrátil žalobcův strýc, nelze usuzovat, že policie výhružky nebo jiné problémy vyplývající z konfliktu s kriminální skupinou zcela ignoruje.
24. Zatřetí, žalobce v průběhu správního řízení poukazoval na nedostatky indické policie (proč by žalobce před výhružkami od kriminálíků dostatečně neochránila) velmi obecně. Žalobce uvedl, že policii ani jejím nadřízeným složkám nevěří. Žalobce si myslel, že by policie neměla zájem jeho situaci řešit. Policie je aktivní teprve v případě, kdy kriminální skupina někoho zavraždí, a to jen proto, že na ni veřejnost vyvíjí tlak. Kriminální skupina policii uplácí. Skupina má i trochu politické moci. I tato tvrzení soud považuje za velmi obecná. Po žadatelích o mezinárodní ochranu sice nelze požadovat konkrétnost tvrzení odpovídající výsledkům profesionální investigace. Na druhou stranu ale žalobce ve správním řízení tvrdil, že jím obávaná kriminální skupina je činná ve většině měst v Indii a že „zná situaci ve svém městě“. V žalobě uvedl, že korupce mezi policisty a kriminálíky je častá a zdokumentovaná. S ohledem na tyto okolnosti není podle soudu nepřiměřené po žalobci požadovat, aby o propojení policie s kriminálíky nabídl konkrétnější tvrzení – např. pokud je spojení s policií s kriminálíky podle žalobcových tvrzení zdokumentované, jaké konkrétní informace jsou obsahem takových dokumentů nebo o jaké dokumenty se vlastně jedná (novinové články, zprávy nevládních neziskových organizací, informace z komunikačních platforem atp.). V usnesení ze dne 19. 2. 2020, č. j. 6 Azs 262/2019-35, NSS uvedl, že „[p]okud se stěžovatel ani nepokusil využít prostředky ochrany v zemi původu, nelze mu udělit mezinárodní ochranu jen na základě obecného tvrzení o jejich nefunkčnosti“. Z judikatury též plyne, že pouhou nedůvěrou občana ve státní instituce ve vlasti nelze podřadit pod důvody pro udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 7/2004-37, a usnesení NSS ze dne 27. 4. 2022, č. j. 7 Azs 102/2021-46, či ze dne 4. 5. 2023, č. j. 4 Azs 299/2022-37).
25. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyšel primárně z informací sdělených žalobcem při pohovoru a Informace australské vlády o Indii ze dne 29. 9. 2023. Posledně zmíněná informace se zabývá i činností policie a justice v Indii. Zajištění činnosti policie a starost o veřejný pořádek jsou v gesci jednotlivých svazových států. Než policie zahájí vyšetřování,

musí sepsat tzv. „prvotní informační zprávu“ (její sepsání je podmínkou zahájení vyšetřování). Z informace též vyplývá, že se policejní činnost v Indii potýká s jistými nedostatky (např. špatné materiální vybavení). Z toho však neplyne, že je potřeba považovat Indii za stát, kde je policie *a priori* nefunkční (srov. usnesení NSS ze dne 25. 11. 2021, č. j. 1 Azs 207/2021-71, a ze dne 7. 12. 2021, č. j. 10 Azs 279/2021-43, a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2023, č. j. 19 Az 3/2023-55). K tomuto závěru by případně bylo možné dospět až tehdy, pokud by žalobce policii kontaktoval a policie by výše zmiňovanou „prvotní informační zprávu“ odmítla sepsat. Ani případná nižší efektivita vnitrostátní ochrany v konkrétních podmínkách té které země sama o sobě nezakládá při obavách ze soukromých osob důvod relevantní z hlediska mezinárodní ochrany (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 34/2004-49, č. 419/2004 Sb. NSS, a usnesení NSS ze dne 28. 11. 2018, č. j. 6 Azs 312/2018-30, a ze dne 28. 2. 2023, č. j. 8 Azs 23/2022-55). Žalobce ve správním řízení neuvedl nic, co by ukazovalo na to, že by jednání státních orgánů vůči jeho osobě bylo jakkoliv předurčené, tj. že by nemělo žádný smysl, aby se žalobce obracel na indické orgány, jelikož ty nejsou schopny zabránit činnosti žalobcem zmiňované kriminální skupiny nebo takovou činnost záměrně trpí či dokonce podporují.

26. Proti závěru žalovaného, že se žalobce může se svými obavami obrátit na indické orgány, žalobce v žalobě neoponoval žádnými konkrétními námitkami. Žalobce uvedl, že indická policie je nečinná a zkorumpovaná. Tři členové kriminální skupiny byli zatčeni za vraždy a znásilnění. Skupina ale nadále působí a uplatňuje svůj vliv pomocí úplatků. V průběhu správního řízení doložil dokumenty ke svým tvrzením, žalovaný je však opomněl. Žalobce v žalobě ovšem nespécifikoval, o jaké přehlédnuté dokumenty mělo jít a jaká tvrzení měly prokazovat. Ve správním spise se žádný žalobcem předložený dokument nenachází, ačkoliv žalobce avizoval, že doloží např. konverzaci ze sítě Instagram nebo článek o trestné činnosti jím obávané kriminální skupiny ze stránek BBC News. To ovšem zjevně neučinil. Napadené rozhodnutí proto není nepřezkoumatelné z důvodu opomenutí důkazů. Žalovaný neměl povinnost sám podrobněji zkoumat činnost kriminální skupiny. To by podle soudu bylo i obtížně prakticky realizovatelné, jelikož o ní žalobce hovořil značně obecně. Ani v řízení před soudem žalobce aktivity obávané kriminální skupiny nepřiblížil.
27. Jak plyne z bodů 22 až 25 tohoto rozsudku, na základě žalobcových tvrzení a informací obstaraných žalovaným nelze Indii zařadit mezi státy, u nichž by bylo možné rovnou uzavřít (bez ohledu na osobní zkušenost žadatele o mezinárodní ochranu), že je policie nefunkční či že se dopouští svévolného a nezákonného jednání. I v žalobě žalobce tvrdil, že některé členy kriminální skupiny policie zatkla. Z Informace australské vlády o Indii ze dne 29. 9. 2023 se ani nepodává, že by neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu čelili ze strany indických orgánů nějaké diskriminaci. Žalobce neměl s policií žádnou negativní osobní zkušenost. Za této situace žalovaný nepochybil, jestliže uzavřel, že by se žalobce mohl v případě potřeby obrátit na vnitrostátní orgány, které by žalobci poskytly adekvátní ochranu. Tuto alternativu žalobce během pohovoru ostatně sám uznal, bylo by mu ovšem milejší zůstat v České republice, kde se chce usadit. Žalobní námitka související s dostupností vnitrostátní ochrany (nečinnost a korupce policie) není důvodná.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Soud uzavírá, že neshledal žalobní námitky důvodnými a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti, proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

29. Soud neprováděl dokazování odkazem na výroční zprávu Ministerstva zahraničí Spojených států amerických o Indii z roku 2020. Klíčovou otázkou pro nyní řešenou věc byla dostupnost vnitrostátní ochrany před konkrétní skupinou kriminálních a žalobce neuvedl, že by se k ní zpráva nějak vyjadřovala. Žalobce vlastně vůbec nerozvedl, jak zpráva souvisí s jím tvrzenými problémy v zemi původu.
30. O náhradě nákladů soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Nejvyšší správní soud však kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 7. července 2025

JUDr. Jan Peroutka v. r.
samosoudce